

beregnedes at medføre en aarlig Udgift af ca. 79,000 Kr., dog vilde bringe Embedsmændene en Forbedring af gennemsnitlig ca. 400 Kr. aarlig.

I de sidste Aaringer er der som bekendt yderligere sket store Prisstigninger paa mange Levnedsmidler og andre Fornødenheder, og en Dyrktid er indtraadt, som vel haardest rammer de Funktionærer, som har de lavere og laveste Lønninger, men som dog er følelig for enhver Embedsmand med fast Indtægt og et i Forvejen stærkt belastet Budget. Det vilde derfor nu, da Forholdet angaaende Embedsmændenes Lønninger er optaget til samlet Overvejelse, formentlig være en retfærdig og tidssvarende Foranstaltning, om Lønningerne for alle overordnede Embedsmænd i de forskellige Etater, forhøjedes i væsentlig Grad; men da det i Kommissoriet for den høje Kommission er udtalt, at der ikke kan være Tale om at foretage nogen almindelig Revision af Lønningslovene for de 4 Etater: Jernbane-, Post-, Told- og Telegrafvæsenet, og at „de Klasser af Funktionærer, der indenfor de forskellige Etater maa siges at være ligestillede med Hensyn til Ansvar og Betydningen af deres Gerning, bør ogsaa af Staten stilles under lige økonomiske Forhold“ og at „Ligheden i Lønningsforhold mellem Etaterne i videst muligt Omfang naas“, tør „Foreningen af Toldembedsmænd“, da Forholdet jo er det, at Lønningerne for de overordnede Embedsmænd i de 3 andre Etater ikke gennemgaaende er højere end de for Toldvæsenet normerede, ikke fremkomme med Andragende om nogen større Lønningsforhøjelse for Toldvæsenets Embedsmænd.

Undertegnede Bestyrelse maa derfor indskrænke sig til — med den nedenfor nævnte Undtagelse — at henholde sig til sit fornævnte Andragende af Marts 1905, idet Opnaaelsen af de deri udtalte Ønskers Gennemførelse dog vilde være et ikke uvæsentligt Gode for Embedsmændene, og man skal med Hensyn til, at Toldtaten efter de i Andragendet foreslaaede Alderstillæg mulig paa visse Punkter vilde blive bedre stillet end flere af de andre Etater, tillade sig at henpege paa, at Toldvæsenets Embedsmænd gennemgaaende have været rigeligere aflagte end de andre her nævnte yngre Etaters, nemlig fordi der til Toldembedsmændene stilles større Krav om Uddannelse i forskellige Retninger og paahviler Toldembedsmændene mange forskellige Hverv udover det egentlige Toldvæsen, medens der for hine langt mere begrænsede Institutioners Udøvere ikke i saa høj Grad gør sig et lignende Forhold gældende.

Kun paa et enkelt Punkt kunde man, som ovennævnt, ønske at foretage en Ændring i det i Andragendet opstillede Forslag og dermed søge opnaaet en lille Forbedring af de fastsatte Lønningssatser. Af de i Toldvæsenets Lønningslov for 3die Lønningsklasse fastsatte Lønninger er den laveste 2,200 Kr. aarlig, tillagt 12 Embeder, hvoriblandt flere Toldforvalterembeder i mindre Provinsbyer, hvor de med Embedet forbundne uvisse Indtægter ere meget smaa, og der turde formentlig være Anledning til særligt at hjælpe paa saadanne mindre Embedsindtægter ved at fastsætte Lønningen for disse Poster til 2,500 Kr. aarlig. Man skal ogsaa her gøre opmærksom paa, at det ved saadanne Toldsteder, hvor Lønningen nu er 2,200 Kr., ikke er ualmindeligt, at Toldassistenten i Lønning og Alderstillæg oppebærer adskilligt mere end Toldforvalteren.

I Forbindelse med en saadan Ændring maatte saa formentlig ogsaa for de nu i 4de Klasse staaende Kontrolører med og uden Oppebørsel, som i Andragendet er søgt opflyttede i 3die Lønningsklasse, Lønningen sættes til 2,500 Kr. aarlig.

Overensstemmende med det saaledes anførte skal undertegnede Bestyrelse herefter tillade sig at andrage den høje Lønningskommission om dennes gunstige Medvirkning til, at de her foreslaaede Lønningsforbedringer for Toldvæsenets overordnede Embedsmænd søges gennemførte.

Man skal endvidere vedlægge Genpart af et af „Den danske Toldtats Forening“ og „Foreningen af Toldembedsmænd“ i Fællesskab indgivet Andragende til Regering og Rigsdag fra et Antal Toldembedsmænd af 3die Lønningsklasse, udgaaede fra Generaldirektoratet eller Revisions-Departementet, om at deres Tjenestetid i Overtoldbestyrelsen maa blive medregnet i deres Anciennetid til Erhvervelse af Alderstillæg, idet man skal bemærke, at dette Forhold formentlig vilde falde ind under Punkt 2 a, i vort Andragende af Marts 1905, naar dette Andragende bevilgedes.